Xavier Cots, sobre la tala d'arbres: «Aquesta és la última solució, ja que no té marxa enrere»

El professional de la jardineria explica a RubiTV.cat les alternatives a la tala, una mesura que l'Ajuntament ha de prendre per "manca de manteniment i revisions periòdiques"

Arrel de la tala de tres pollancres a l'avinguda de Can Cabanyes, diversos usuaris han denunciat, a través de les xarxes socials, una manca de manteniment i no reposició d'arbrat a diverses zones de Rubí. De fet no és la primera vegada que la tala d'arbres genera polèmica a la ciutat, com la tala d'un pi emblemàtic a Can Fatjó o de cinc grans arbres al barri de Ca n'Oriol.

Aquests del Parc de la Pau i la Natura (#rubicity) porten ANYS esperant que siguin reemplaçats... @AjRubi alguna previsió de quan es farà?#verdurbà#espaipublic#reiniciem de veritat? pic.twitter.com/vgMl1pd4XD

? MobilitatRubí (@mobilitatrubi) June 12, 2020

Una pregunta, quans anys porten aquests arbres tallats i sense replantar?, perque ens de creure que amb aquests faran una cosa diferent? ? #Rubicity #elsarbresnosonperRubi pic.twitter.com/us8or9fR6r

? Marta Forné (@MartaForneSala) June 13, 2020

RubiTV.cat ha contactat amb Xavier Cots, jardiner de professió i actual regidor d'ERC - partit que, fa uns mesos, ja va presentar una moció per a l'elaboració d'un Pla Director de l'arbrat a Rubí - per tenir una valoració sobre la aquesta problemàtica a Rubí.

"Fa molts anys que Rubí perd arbrat urbà madur. Caigudes, esqueixades, malalties i tales injustificades per seguretat que han convertit la nostra ciutat en un lloc gris i erm, carent de les ombres que aquests grans arbres proporcionen", explica Cots, que atribueix la tala sistemàtica com a única mesura presa a una "falta de manteniment i revisions periòdiques dels exemplars més grans", cosa que impossibilita l'existència d'una "autèntica infraestructura verda" a la ciutat.

"Aquest nou episodi no és un cas aïllat i ja fa massa temps que aquesta actitud és la tònica general", lamenta Xavier Cots, que considera que "tècnicament es poden prendre altres solucions per minimitzar els riscos derivats de l'arbrat madur i els grans exemplars: podes de reducció de capçada de fins a un terç del seu tamany, estudis de viabilitat fets per arboricultors, poda de formació per evitar situacions com la viscuda, aclariment d'exemplars en casos en què el nombre de peus sigui excessiu...".

Alhora, aquest professional de la jardineria creu que "hem d'aplicar nous criteris que respectin el creixement natural dels arbres". Així, les podes no haurien de ser sistemàtiques ni severes, sinó encaminades a mantenir l'estructura de l'arbre sa i a solucionar els conflictes amb l'edificació, el trànsit, la senyalització i el mobiliari urbà, i també la seguretat. "Així els arbres seran més resistents

a plagues i fongs, més forts, i per tant més capaços de donar ombra i aportar més beneficis a les persones", explica Cots. "Tot abans de la tala, que és la útlima de les opcions i no té marxa enrere", afegeix.

En aquest sentit, considera que cal "una aposta valenta i decidida cap a la protecció del patrimoni natural de la ciutat que deixi de banda mesures dràstiques com la supressió de l'arbrat madur i la seva substitució per altre que sabem que trigarà molts anys en proporcionar els mateixos beneficis", una qüestió que Cots creu que "aquest ajuntament no acaba de veure".